

COLABORACIÓN

CONTRASTES

Por MATUSALÉN

Para nadie es un secreto la forma en que se hace la propaganda y la crítica de las películas que pasan por nuestras pantallas. Todos sabemos ya, desgraciadamente, que cuando empieza la gestación de un film más o menos importante, comienzan a aparecerse los nombres del director, autor del libro y de la música, intérpretes, etc. Es más; periódicamente y con frecuencia aparecen artículos alusivos, haciéndonos continuamente memoria de la cinta en rodaje. Tanta insistencia acaba por interesar la atención del público, logrando la casa ditora lo que se propuso.

Viene el día del estreno y como un bendito va el público al salón y espera la proyección de "su" película. El empresario bien parcatado de su papel deja la cinta como fin de programa, debiendo revestirse los asistentes de paciencia heroica, en espera de la ansiada producción. Cuando por último se proyecta, todos los ojos coinciden en un mismo punto, a fin de no perder detalle; es curioso entonces observar la cara de los espectadores, en donde se reflejan los más encontrados sentimientos. La mayoría de éstos reflejan desencanto, que va acentuándose a medida que avanza la proyección. Y por qué? No es que la película sea mala; tiene de todo, dirección regular, interpretación discreta, detalles de buena fotografía... pero no es esto lo que ve el público, que a fuerza de propaganda esperaba ver algo así como una película excepcional en todos los sentidos. Tant se le dijo de ella que al verla en la pantalla quedó por completo decepcionado; se consideró engañado desde un principio ...

Después del estreno asombra leer las críticas de la prensa, incluso la más caracterizada por su seriedad: no se encuentran ninguna orientación, no se señalan defectos, ni nada. Así algo se hace es tan suave que llega a parecer una caricia. Sin embargo, aquí es donde debiera exigirse más atención para el público, que lo acepta todo sin justificada protesta. Habría que pedir con energía más respeto a todo lo divino y humano, a fin de que no se convierta el cine, como se vislumbra, en conducto desmoralizador de la sociedad. Pero no se procede así; todo va deslizándose a gusto y gana de cualquier iluso. Apenas emise para eso la crítica severa y adecuada ...

Cambiemos ahora el disco, yéndonos al campo de enfrente, es decir, al cine amateur. En este sector la crítica cambia por completo. Los pobres cineastas amateurs se encuentran casi desamparados y todos se ven con ánimos de agredirle. Aquí se exige a sangre y fuego el cambio radical en la forma y manera de hacerlo y no puede encontrarse una película, sea cual fuere su asunto y dimensiones, libre de esta seria crítica, sin tener en cuenta para nada la forma en que ha debido lucharse para dar cima a una

película. Preciso es confesar que quien hace esa crítica tan acerba no conoce el cinema amateur e ignora por lo tanto la serie de inconvenientes y sinsabores que hay que pasar para dejar terminado un film, pues ha de tenerse en cuenta que para ser cineasta amateur ha de tenerse espíritu de héroe y sentir "de verdad" el cine, a fin de que con su escaso saber y sus pocos medios pecuniarios sea capaz de empezar una película y terminarla. Para hacer una crítica de este trabajo, hay que saber apreciarlo en toda su extensión; de lo contrario vale más no hacerlo. Por lo menos no se expone el interesado a llegar al ridículo.

En las críticas de los films presentados al último concurso de la "Associació de Cinema Amateur", se echa de ver lo que dejamos expuesto y es tanto de lamentar por cuanto no todos los cineístas tienen la suficiente fuerza de voluntad para sustraerse a ella. Debe haber alguno que sea tímido por naturaleza y al ver esos comentarios creerse un fracasado, matando así un ideal en flor, que bien cuidado podría dar sus buenos frutos.

No soy enemigo de la crítica, pero ha de ser ésta razonada y justa y practicarla con miras muy altas, a fin de que el cineasta vea en ello un consejo y pueda ir evolucionando hacia la perfección. A la postre esta crítica redundará en beneficio suyo y no le creo un ignorante para que deseche unos buenos consejos.

Lo que es inadmisibile es que se convierta en crítico quien se dedica a crítico sin conocer el asunto. o el que vea en su fracaso el fracaso de los demás. Estos deben alejarse para dar paso a otros que miren el cinema amateur como lo que es : arte y sacrificio.

COMENTARI A UNS COMENTARIS

A propòsit de la projecció del nostre film "T.S.F." en la quarta sessió del Concurs organitzat per l'Associació de Cinema Amateur, hem tingut ocasió de llegir algun comentari en la premsa barcelonina que parla tot sovint del nostre art. Malgrat contrariar-se en alguns llocs les diverses opinions, tots acaben reconeixent que el nostre sistema de producció en col·lectivitat pot arribar a donar un rendiment extraordinari, ja que actualment les realitzacions amateurs són, en general, fruit d'una sola imaginació i per tant, a despit d'haver-n'hi moltes de bones, els films adoleixen quasi sempre de la falta d'algun detall, cosa que pot subsanar-se essent més d'una les persones que intervinguin en el film, i tingui cada u la corresponent feina, ja assignada per endavant.

Hi ha qui diu que "T.S.F." és un intent de realització col·lectiva no gaire reixit" en contra d'altri que diu que "per sobre de tot mèrit del film cal esmentar aquesta condició de realització col·lectiva, que és el sistema que pot donar millos resultats, puig que sempre hem considerat el cinema com un art de col·laboració" Tot això en el que concerneix a la part productora.

En quant a la interpretació diu un dels crítics que "no assoleixen en molts moments una perfecció, però sempre es veu en ells l'esperit de una voluntat abnegada al servei d'una lloable disciplina" Jo crec que aquest és l'únic comentari que mereixen els intèrprets de "T.S.F."

En el que es refereix a la part tècnica hi ha qui opina que "com a film d'argument "T.S.F" es mou dintre d'uns motllos que en

podríem dir professionals, qualitat que igualment podem assenyalar de bona que de dolenta, car si ha ocasionat en els seus autors la caiguda en defectes que en una cinematografia lliure cal bandejar, els ha dut també a la realització amb una norma i un sentit imprescindible". Al contrari i com fet exprés per a demostrar la diversitat del pensament humà, hi ha qui creu que "l'argument és francament dolent i l'interpretació adoleix d'alguns defectes". No negaré que l'interpretació pugui tenir alguns defectes, com en tenen totes les coses humanes que per aquest fet no poden mereixer d'una manera clara i precisa el calificatiu de perfectes.

Resumint: la majoria de la premsa barcelonina, tal com he dit abans, reconeix que "T.S.F." és un film que s'aparta del rest dels altres amateurs, en quant a realització; hauran de constatar, doncs, tots els cineïstes que la realització col·lectiva l'ha iniciada el CINEMATIC CLUB AMATEUR, qui en el film que està produint actualment sentarà d'una manera molt més palesa que en "T.S.F." que la unió fa la força.

JOAN CASALS

Regisseur del film "T.S.F."

=====

DEL CONCURS DE L'ASSOCIACIÓ DE CINEMA AMATEUR

(acabament)

En la tercera sessió de films presentats al concurs, foren projectats els següents :

SANT ELOI. - Reportatge; poca cosa haig de dir d'aquest film, que fou aplaudit pel selecte públic. Montatge discret i fotografia bona.

PORT DE BARCELONA. - Altre reportatge, més difícil de comentar per ésser cosa abastament coneguda. Fotografia - bona i montatge bastant encertat en alguns llocs.

LA TEMPESTAD. - Una sorpresa d'aquest concurs. Es un film que mereix un premi, si més no per la gran quantitat de paciència que son autor esmerçà creant-lo. Si l'autor segueix - practicant aquesta especialitat pot arribar a ésser un fort competidor d'en Walt Disney. No cal repetir després d'això que es tracta d'un film de dibuixos, molt ben trobats i amb uns quants detalls que acrediten l'humorisme de l'autor. La fotografia bona i el montatge perfecte. Fou llargament aplaudit.

PROMETATGE ... IDEAL. - Premiat amb la copa CINEMATOGRAFIA AMATEUR com el millor film còmic. Autors : Josep M^a. Ponsatí i Josep Arrufat. Es tracta d'un film còmic que recorda els primers del genial Charlot. Montatge discret; la fotografia deixa quelcom que desitjar en alguns llocs, no obstant, en conjunt, regular. Recullí els aplaudiments de tot el públic, qui durant la projecció celebrà algunes rases i acudits del film amb rialles.

GESTATION D'UN POÈME. - Guanyador de la copa BOLEX PAILLARD com el millor film d'avantguarda. Degut al Sr. Antoni Sarsanedas. Film bo dintre el tema, que té ademés una bella fotografia i un montatge bastant perfecte. Es un d'aquells films que per a comprendre'ls es necessita una concepció elevada, no obstant el públic, demostrant la seva cultura l'evacionà llargament.

XIQUETS DE VALLS. - Autor: Claudi Gómez. Guanyador del premi LA VOIX DE SUÏSSE, com el millor film impressionat so-

bre un disc d'aquesta marca. Assumpte: reportatge sobre els diversos treballs acrobàtics que tan bé saben fer els coneguts Xiquets de Valls. Fotografia bona. Muntatge bo també.

LEIT MOTIV. - Per últim es passà aquest film, al qual ha estat concedit la Copa Gevaert que estava destinada al millor film impresionat amb pel·lícula d'aquesta marca. Esboç poètic, degut al Sr. Francesc Gibert, qui logra en aquest film una bellíssima fotografia i un muntatge bastant encertat. Fou aplaudit.

El dia 15 tingué lloc la quarta sessió i en ella es projectaren:

SEGUINT LA COSTA. - Bell film documental de magnífica fotografia; el muntatge, com en la majoria de films d'aquest tema, resulta solament regular.

MIAMI - DEAUVILLE - TIANA. - No puc arribar a capir si l'autor ha volgut fer una revista de tipus americà, o bé donar-nos a entendre que també els amateurs poden fer coses "de negres". La fotografia regular i el muntatge en alguns punts francament dolent. No obstant crec que amb una sincronització encertada pot fer més efecte del que produï.

L'EXODE. - Film procedent de l'Associació de Cinema Amateur de Mataró i en qual l'autor ens ve a demostrar el perquè de la fugida dels treballadors del camp envers les grans ciutats. Molt bona la idea i regular el muntatge; en quant a la fotografia si bé en tots llocs és de un caire artístic, les diferents tonalitats de llum que s'observen, desmereixen el conjunt, que és regular.

JORNADA AL PORT. - Premiat amb la Copa PATHE BABY com el millor film impresionat sobre pel·lícula d'aquesta marca. Autors: Antoni Sarsanedes i Joan Roig. En aquest film s'ens mostra de manera magnífica el Port de Barcelona en tots els seus aspectes. Té a més una fotografia claríssima i un muntatge bastant encertat. Fou aplaudit per la concurrència.

MERAVELLE DEL GEL. - Presentat per la coneguda Kusapia Films i en el qual son autor ens mostra d'una manera bastant bonica les diverses formes que adopta el gel, tenint en compte les diferents causes que hi poden influir. Resultà entretingut.

UN FILM... SENSACIONAL. - Degut al conegut cinefista Josep Fontanet i premiat amb la copa EL BE NEGRE com la millor paròdia d'un film professional, paròdia que l'autor estén a tot el cinema espanyol, basant-se en un sol film, "Carmen" L'interpretació dolentíssima, encara que potser sigui fet a propòsit. Fotografia bona i muntatge regular.

RECORDANCA. - Un altre film amateur que ens mostra l'acte de l'enterrament del Honorable Francesc Macià, si bé molt més extens que els que hem vist fins ara. Conté una segona part en que l'actual President de la Generalitat posà una corona de llorer damunt la tomba del seu predecessor. Fotografia bona; d'altra manera no li hauria estat concedit el premi EUMIG, com el millor film impresionat amb cambra d'aquesta marca.

T. S. F. - Autor: Cinemàtic Club Amateur. Premiat amb la copa Serrahima, com el film que a juí del jurat fos mereixedor d'un premi i no l'hagués obtingut en el concurs. En aquest film he vista una cosa que fins ara no havia vist, sal-

vant algunes excepcions, en dep film amateur, em refereixo a ço que en termes tècnics s'en diuen fosos. El director Miquel Iglesias ha lograt una realització quasi bé perfecte, i els cameramen Galo Falgueras i Joan Casals una fotografia que en alguns angles del film peca de fosca i en altres de massa clara. El muntatge ha deixat passar una determinada escena, la qual, tenint en compte la situació dels personatges es fa un xic llarga: em permeto aconsellar a l'amic Iglesias que dita escena sigui quelcom escurçada, ço que permetrà que el públic no es posi nerviós com succeí en aquesta ocasió; nerviosisme que per altre cantó de mostrarà que estava veient el film amb interès, que es trocà en aplaudiments al final. La part sonora, a base de música adequada i coneguda ja, assolí en algùn moment un acoplament quasi perfecte. Malgrat tot, crec que els mateixos elements que han produït aquest film son capaços dedididament de realitzar quelcom més bo.

Com a digne colofó d'aquest concurs, tingué lloc el dia 29 de Maig, a la Sala Studium, una selecte sessió, en la qual es pasaren els següents films:

Xiquets de Valls, Un film... sensacional, Jornada al port, Leit-Motiv, - comentats ja més amunt o bé en el número anterior.

LA DANSA A L'ERMITA DE FALGAS. - Bell film en el qual la base essencial és el folklore català i més sintetitzat encara, l'aplec que té lloc cada any per Cinquagesma, en l'ermita de Falgas, de La Pobla de Lillet. Fotografia excel·lent, així com també el muntatge. Fou aplaudida com es mereixia.

VACANCES. - De les dues bobines que omplenaven el film, el ~~segon~~ autor en Joan Salvans, n'ha fet una sola, en la qual queden els trossos corresponents a Gènova, Venècia i Ventimiglia. Haig de dir referent a aquesta modificació que prefereixo tal com estava abans, doncs ara queden fóra diverses ciutats, entre elles Roma, Nàpols amb el Vesubi, Tívoli, etc. i en els quals hi ha angles molt bons que són una llàstima quedin exclosos de tan bell film.

EL VI. - Guanyador de la Copa de la Generalitat de Catalunya i - quina direcció tècnica ha anat a càrrec del conegut i prestigiós cineasta Eusebi Ferrer. En aquest film es posen en relleu els beneficis que a tots els vinyadors pot portar una cooperativa; es aquesta la única cosa que trobo en aquest film, ja que això li dona un caire propagandista que no està gaire adequat al cinema amateur. Del reste sols haig de dir-ne lloances: fotografia admirable, interpretació excel·lent i muntatge bo. La meua felicitació més sincera a N'Eusebi Ferré, qui amb aquest film ha sabut col·locar-se capdavanter dels cineistes catalans.

LAIE BARCINO. - Del mateix autor. Guanyador aquest film de quatre copes en el concurs. Film que recull els diversos aspectes de la ciutat de Barcelona, molt encertadament, però que s'entreté potser quelcom en el port. La fotografia magnífica, especialment les vistes de nit que fan el mateix efecte que quan els americans ens presenten el seu Broadway. El muntatge respon en tot moment a un autor. Fou llargament ovacionat a l'igual que l'anterior.

Acte seguit el President de l'ASSOCIACIÓ DE CINEMA AMATEUR, Sr. Jaume Marco, pronuncià unes breus paraules regreçant a tots els que directa i indirectament contribuïren al concurs; feu després una brillant apologia dels interpretes de EL VI i acabà fent

ofrena a aquests de les medalles que en caràcter extraordinari s'han creat per a retre-els-hi homentatge. Una fervorosa ovació coronà les paraules del Sr. Març, que s'allargà quan el Secretari de l'Associació Sr. Serra lliurà les medalles a dits interpretats. Després, d'una manera molt democràtica, degut a lo avançat de l'hora, els cincistes premiats recolliren llurs corresponents premis.

Rebi l'ASSOCIACIÓ DE CINEMA AMATEUR la meua més sincera i fervorosa felicitació per l'èxit aconseguit.

CRITH * COHN

N O T I C I A S

COMO PASAN LOS MESES DE VERANO ALGUNOS COMPONENTES DEL FILM "UN PANTALÓN PARA DOS". - E. Aycart, F. Colom y F. Esteve, trabajando en la escena.

J. Coll y J. Vives, tan atareados como siempre.

Pilar Gelleri, Carmen Fábregas y María Casanella, no hay quien las saque del agua.

J. Casals, terminando de dirigir "Juventud Moderna"

M. Iglesias, procediendo al montaje de las primeras escenas de "Un pantalón para dos" e intercalando los baños con el rodaje de "Egoismo" film para el concurso social del C.C.A.

MÁS DE "UN PANTALÓN PARA DOS". - Se está procediendo actualmente al montaje de las escenas rodadas durante los pasados meses de Abril y Mayo, correspondientes a la primera etapa.

Es casi seguro que a últimos de Julio se procederá al rodaje de las escenas de interiores de este film.

Todos los que han tenido ocasión de oír la marcha "Pantalón chic" una de las piezas musicales que forman parte de "Un pantalón para dos" están de acuerdo en proclamar que se hará pronto popular así que se estrene el film.

PELÍCULAS EN PREPARACIÓN. - Con objeto de disponer del material suficiente para nutrir el programa de una sesión que está preparando el C.C.A. para últimos de Octubre con motivo de la presentación de "T.S.F.", están en preparación las siguientes películas: "Reportatge barceloní", Un documental y un film cuyo asunto no conocemos aún, pero que esperamos constituya un éxito, debido a los nombres de quienes casi seguro se encargarán del mismo.

EXCURSIONISMO. - Comenzada ya la temporada de baños, se hace público a nuestros asociados que la próxima semana y día de San Juan se pasará en la playa de Castelldefels, en donde habrá instalada una caseta. Además el día de San Juan y en la playa referida, M. Iglesias rodará los primeros metros del film "Egoismo" teniendo después lugar una competida carrera de patín a rema, que promete ser entretenida.

Recordamos al propio tiempo a nuestros socios que se está organizando una interesante excursión en auto-car a Santa Cristina, para últimos del próximo mes de Julio. Los que tengan intención de concurrir pueden ya comunicarlo a la Redacción de este Boletín (Ferlandina, 43) indicando el número de plazas que les precisen.